הפטרת פקודי- אשכנז

ספר מלכים א, פרק ז

נא וַתִּשְׁלַם ׁ כָּל־הַמְּלָאבָּה אֲשֶׁר עָשֶׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמִה בֵּית יְהֹוָהֻ וַיָּבֵּא שְׁלֹמֹה אֶת־קַדְשֵׁי | דְּנֵד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב ׁ וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַּוֹ בְּאְצְרוֹת בֵּית יְהֹוָה:

פרק ח

א אָז יַקְהַל שְׁלֹמָה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת ּ נְשִׂיאֵׁי הָאָבׁוֹת לִבְנַיַ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַכָּּעֶלֶךְ שְׁלֹבֻוֹה יְרוּשָׁלָם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרָוֹן בְּרִית־יְהֹוָה מַעֵיר דָּוָד הַיא צִיּוֹן: ב וַיִּקֶּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶדְ שְׁלֹמֹה בָּל־אַישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח ָהָאֵתָנָיָם בֶּּחָג הָוּא הַתְדֶשׁ הַשְּׁבִיעֵי: ג וַיָּבֿאוּ כָּל זִקְנֵיַ יִשְׂרָאֵל וַיִשְׂאַוּ הַכְּהַנִיִם אֶת־הָאָרְוֹן: ד וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרָוֹן יְהֹוָה וְאֶת־אַהֶל מוֹעֵׁד וְאֶת־כָּל־כְּלֵיַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֲהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָּם הַכְּהֲנִיֻם וְהַלְוִיבֶם: ה וְהַפֶּּלֶדְ שְׁלֹמֹה ּוְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנְּוֹעָדֵים עָלָיו אִתָּוֹ לִפְנֵיַ הָאָרֵוֹן מְזַבְּחִים צֵאן וּבָלָּר אֲשֶׁר לְא־יִּסֶפְרָוּ וְלָא יִמָּנָוּ מֵרְב: ו וַיָּבָאוּ הַכְּהֲנִים אֶת־אֲרֹוֹן בְּרִית־יְהֹוָהָ ָאֶל־מְקוֹמֶוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קַדָּשׁ הַקָּדָשׁים אֶל־תַּחַת כַּנְמֵי הַכְּרוּבִים: ז כַּי הַכְּרוּבִים בְּרָשַׂים בְּנָבַּיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרֵוֹן וַיָּסְבֹּוּ הַבְּרָבִים עַל־הָאָרָוֹן ָוְעַל־בַּדָּיו מִלְמֶעְלָה: ח וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַלֹּדֶשׁ עַל־פְּגֵיַ הַדְּבִּיר וְלִא גַרָאָוּ הַתְוּצָה וַיַּהְיוּ שָּׁם עַד הַיִּוֹם הַאֶּה: ט אֵין בָּאָרוֹן ַרַק שְׁנֵי לַחַוֹת הָאֲבָנִּים אֲשֶׁר הִנָּחַ שֶׁם משֶה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהֹנָה` עם־בְּגַיַ יִשְׂרָאֵׁל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם: י וַיְהִּי בְּצֵאת הַכְּהֲנִיִם מִן־הַקֹּדֶשׁ ְוָהֶעָנָן מָלֵאָ אֶת־בֵּית יְהֹנָה: יא וְלְא־יָכְלַוּ הַכְּהֲנֵים לַעֲמִד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן

בִּי־מָלֵאָ כְבְוֹד־יְהֹנָהָ אֶת־בֵּיִת יְהֹנָה: יב אָז אָמַר שְׁלֹמֵה יְהֹנָה אָלֵּר לִשְׁכָּוֹ בֶּעֲרָפֶל: יג בָּנָה בָנֵיתִי בֵּית זְבֻל לֻדְּ מָכָוֹן לְשִׁבְתְּדָּ עוֹלָמִים: יד וַיַּּשֵּב ַהַּמֶּלֶדְ אֶת־פָּנָּיו וַיְבָּרֶדְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֶד: ַטו וַיֹּאמֶר בָּרַוּדְ יָהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵׁל אֲשֶׁר ֹ דְּבֶּר בְּבִּיו אֵת דָּוָד אָבֵי וּבְיָדְוֹ מַלַאַ לַאמְר: טז מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצַאתִי אֶת־עַמַּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם מִּלַאַ לְא־בָחַרָתִּי בְעִיר מִכּּל שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵׁל לִבְנַוֹת בַּּיִת לְהְיָוֹת שְׁמִי שָׁם וֵאֶבְחַר בְּדָוֹד לַהְיֻוֹת עַל־עַמֵּי יִשְׂרָאֵל: יז וַיְהָֿי עִם־לְבַב דָּוַד אָבֶי לִבְנַוֹת בַּּיִת לְשֵׁם יָהֹוָהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יח וַיָּאמֶר יְהֹוָה ֹאֶל־דָּוָד אָבִּׁי יַּעַן אֲשֶׁר הָיָה ֹעם־לְבָבְּדְּ ַלְבְנָוֹת בַּיֻת לִשְׁמֵי הֱטִיבֿת כֵּי הָיָה עִם־לְבָבֶדְּ: יט רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶהְ הַבָּיֻת ּבֵּי אִם־בִּנְדָּ הַיֹּצֵאַ מֵחֲלָצֶׁידָ הְוּא־יִבְנֶה הַבַּיֻת לִשְׁמֵי: כֹ וַיָּקֶם יְהֹוָה אֶת־דְּבָרְוֹ ָאֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָלֻם תַּחַת דָּוֹד אָבִׁי וָאֲשֵׁב עַל־כִּפֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָבֶּר יְהֹוָה ָוָאֶבְנֶהַ הַבַּּיִת לְשֵׁם יְהֹוָהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כא וָאָשָּׁם שָׁם מָקוֹם לָאֲרֹוֹן אָשֶׁר־שָׁם בָּרֵית יִהֹוָהָ אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתִינוּ בִּהְוֹצִיאָוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ :מְצְרֵיִם